

[L. Rasmussen.]

Det var den konservative Tak, den Gang de Konservative havde noget at skulle sige.

Og dette er fremdeles den Maade, hvorpaa man altid bærer sig ad herhjemme. I Firserne var der nogle Konservative, der talte lige saa følelsesfuldt, som den ærede Forslagsstiller har gjort her i Dag. Nu ser jeg ikke det ærede Medlem Hr. Fraenkel her, men jeg ved ellers, at han bliver ked af det, naar jeg fortæller det, som jeg nu skal fortælle. Man kom den Gang fra konservativ Side og sagde: Vi er 106 000, som er villige til at bringe alle de Ofre, der kræves, for at der kan blive gennemført en Militærordning til saa og saa mange Millioner, vi er villige til at bære disse Ofre. Men saa var der en naiv Sjæl blandt de Konservative, der sagde: En Adresse fylder jo ikke meget i Finanshovedkassen, lad os komme med Pengene! Og saa blev der indsamlet 8 Aar igennem hos alle Konservative i Danmark; til Godeejere og Grever, til alle dem, der havde Penge, kom man med Klingbeutelene, Aar efter Aar tiggede og tryglede man; og efter 8 Aars Forløb havde man indsamlet 1 100 000 Kr., en Sum, som en enkelt af Bidragyderne magelig kunde have præsteret. Men Ord havde man altsaa nok af, Ord om, hvor højt man satte Forsvars-sagen.

Nu kommer i Dag det ærede Medlem Hr. Holstein og taler om, at nu skal enhver betale 12 Kr. i Afgift aarlig, for det er ikke et Beløb, der kan mærkes. Jeg gør opmærksom paa, at enhver af dem, som man vil lægge denne Afgift paa, i Forvejen maa betale i brede Baner, og naar de endelig har en Livssag, saa er der den Forskel paa os og de Konservative, at saa viser vi det i Gerning. Vi har ogsaa en Krigskasse, vi har ogsaa en Forsvarssag indenfor Socialdemokratiet. Jeg har tidligere talt om Kampen mod Arbejdsløsheden, om Værn for at bevare Lønningerne, men vi har ogsaa en anden Livssag: naar der kommer Valg, har vi vore Modstandere at skulle bekæmpe, og derfor skal vi have en Krigskasse, for vi er klar over, at til Krig hører Penge.

Jeg vil sige til det ærede Medlem, at naar vi Socialdemokrater samler ind til vor Valgfond, viser vi langt større Interesse, end de Konservative viser for Forsvarssagen, for saa vidt der er Tale om Pengepungen. Vær ganske vis paa, at hvad der end kommer frem af Forslag i den Retning, saa kommer man — og nøjagtig det samme gælder for øvrigt Venstre — aldrig og siger, at det, som det koster, vil man betale gennem en Formue- og Indkomstskat med stigende

Skala, det skal de nok vogte sig for at sige, nej, men kan de komme af Sted med at gennemføre indirekte Skatter, komme igennem ved Hjælp af en Kopskat, saa at de med de laveste Indtægter ogsaa kommer til at betale, saa er de paa Pletten. Det er nemlig god konservativ Politik og god konservativ Tale. Det er rigtigt, at det ikke er nye Baner, den ærede Forslagsstiller er inde paa, det er Baner, vi har kendt, saa længe vi overhovedet har siddet her i Rigsdagen.

Selve Lovforslaget skal jeg ikke udtale mig meget om, for det er klart, at Socialdemokraterne ikke kan yde deres Medvirkning til Gennemførelse af det, og det var det ærede Medlem jo ogsaa klar over. Det er naturligvis glædeligt at se, at det ærede Medlem mener, at naar en Mand faar Fattighjælp, skal han ikke betale de 12 Kr., men det er egentlig ogsaa den eneste Undtagelse. Naar en Mand faar Fattighjælp, skal han ikke betale. Nej, for det vilde jo sige det samme som, at saa skulde Kommunekassen betale, og det vil jo igen sige Skatteyderne, og lad dem for Gud i Himmels Skyld slippe. Men ellers skal en Mand, selv om han er arbejdsløs, betale de 12 Kr. — der staar ikke noget i Lovforslaget om, at han skal være fritaget.

Lovforslaget er for Resten vidunderligt affattet, jeg forstaaer ikke rigtig, hvad der menes med det. I Lovforslagets § 2, 2det Afsnit, staar der, at de, der under eller efter Aftjeningen af deres Værnepligt paadrager sig en Svaghed, er fri for at betale Værneskat. Jeg har ikke været klogere end, at en Mand, der har aftjent sin Værnepligt, skulde være fri for at betale, enten han paadrager sig en Svaghed eller andet bagefter, men her staar altsaa, at naar de under eller efter Aftjeningen af deres Værnepligt paadrager sig en varig legemlig eller aandelig Svaghed, skal de være fritaget for Værneskat. Det maa da være en Trykfejl. (*Holstein*: Nej!). Naa ikke, ja, saa faar jeg det vel nærmere forklaret, jeg troede, at naar man havde aftjent sin Værnepligt, skulde man ikke betale Værneskat, men saa er Lovforslaget altsaa helt anderledes, end jeg har forstaaet det.

I § 4 omtales, hvad Skatten skal bruges til. Hvis den ærede Forslagsstiller endda havde foreslaaet, at Skatten skulde bruges til at forbedre Lønningerne for de genindkaldte, forbedre Kaarene for dem, saa kunde jeg til Nød forstaa det. Men den ærede Forslagsstiller foreslaar, at naar en Del af Værneskatten — hvor meget nævnes ikke — er blevet anvendt til Forbedring af de menige, mindre bemidlede Soldaters Lønnings-